

Sygn.akt III AUa 194/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 sierpnia 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Białymstoku, III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSA Maria Jolanta Kazberuk (spr.)

Sędziowie: SA Bożena Szponar - Jarocka

SO del. Piotr Prusinowski

Protokolant: Magda Małgorzata Gołaszewska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 21 sierpnia 2013 r. w B.

sprawy z odwołania S. S. (1)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy

na skutek apelacji wnioskodawcy S. S. (1)

od wyroku Sądu Okręgowego w Olsztynie IV Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

z dnia 13 grudnia 2012 r. sygn. akt IV U 1872/12

oddala apelację.

III AUa 194/13

UZASADNIENIE

Decyzją Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. z dnia 13 czerwca 2012r. odmówiono S. S. (1) prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, albowiem zarówno Lekarz Orzecznik jak i Komisja Lekarska ZUS nie uznała go za niezdolnego do pracy.

W odwołaniu od powyższej decyzji S. S. (1) domagał się jej zmiany i przyznania prawa do renty, kwestionując ocenę jego stanu zdrowia dokonaną przez organ rentowy.

Wyrokiem Sądu Okręgowego w Olsztynie z dnia 13 grudnia 2012r. odwołanie zostało oddalone, Sąd Okręgowy w uzasadnieniu swego rozstrzygnięcia ustalił następujący stan faktyczny: S. S. (1) miał przyznane prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy na okres od 22 listopada 2011r. do 31 maja 2012r. (decyzja z 19.12.2012r.). W okresie od 28 lutego 2012r. do 22 marca 2012r. odwołujący odbywał rehabilitację leczniczą w ramach prewencji rentowej ZUS. W kwietniu 2012r. odwołujący złożył wniosek o ponowne ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

W wyniku rozpoznania tego wniosku została wydana zaskarżona decyzja, wobec ustalenia, iż obecny stan zdrowia nie uzasadnia uznania odwołującego za niezdolnego do pracy.

Sąd Okręgowy rozpoznając odwołanie S. S. (2) uznał, że okolicznością istotną w niniejszej sprawie była ocena stanu zdrowia odwołującego w świetle przesłanek z art. 12 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS (Dz.U 2009r. Nr 153 poz. 1227 ze zm.).

W tym celu Sąd Okręgowy po dołączeniu przez odwołującego pełnej dokumentacji medycznej z placówek służby zdrowia w których się on leczył - dopuścił dowód z opinii biegłych lekarzy z zakresu neurologii i chirurgii ortopedii. Biegli po przeprowadzeniu badania podmiotowo – przedmiotowego rozpoznali schorzenia opisane w rozpoznaniu i uznali, że odwołujący jest zdolny do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

Mając na uwadze tak ustalony stan faktyczny sprawy oraz zgromadzony materiał dowodowy Sąd Okręgowy uznał, że brak jest podstaw, aby uznać, że odwołujący jest obecnie niezdolny do pracy. Sąd Okręgowy podkreślił, że ocena stanu zdrowia dokonana przez biegłych sądowych została wyczerpująco przez nich uzasadniona i dlatego też Sąd tę ocenę w pełni podzielił jako rzeczową. Sąd podkreślił przy tym, że omyłki pisarskie dotyczące daty schorzenia kamicy nerkowej i okresu pobierania renty nie odbierają tej opinii waloru fachowości i rzetelności. Dlatego też, zdaniem Sądu Okręgowego brak było podstaw do uwzględnienia odwołania. Z tych też względów z mocy art. 477¹⁴ § 1 kpc Sąd Okręgowy orzekł jak w sentencji.

W apelacji od powyższego wyroku S. S. (2) domagał się jego uchylenia i merytorycznego rozpoznania przez Sąd II instancji i przyznania prawa do renty, bądź uchylenia zaskarżonego orzeczenia i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.

Skarżący zarzucał wyrokowi błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę rozstrzygnięcia polegający na tym, że Sąd wydał zaskarżone orzeczenie w oparciu o niepełne, a tym samym nieprawidłowe opinie biegłych lekarzy sądowych, którzy wydając opinię w przedmiotowej sprawie nie opierali się na wszystkich dokumentach medycznych przedstawionych przez skarżącego oraz nie przeprowadzili faktycznie szczegółowych badań dotyczących stanu zdrowia skarżącego, oraz naruszenie art. 233 § 1 kpc poprzez dokonanie błędnej oceny zebranego w sprawie materiału dowodowego.

Skarżący domagał się ponownego przeprowadzenia dowodu z opinii biegłych lekarzy sądowych.

Sąd Apelacyjny ustalił i zważył, co następuje:

Apelacja nie jest zasadna.

Sąd Apelacyjny podziela w całości ustalenia dokonane przez Sąd Okręgowy oraz ocenę zebranego materiału dowodowego dokonaną przez Sąd I instancji.

Niniejsza sprawa dotyczy prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. Sąd Okręgowy rozpoznając niniejszą sprawę prawidłowo uznał, że okolicznością sporną była ocena stanu zdrowia S. S. (1) w aspekcie spełnienia przesłanek niezdolności do pracy.

Sąd I instancji prawidłowo w uzasadnieniu swego rozstrzygnięcia przywołał art. 12 ust. 1 i 3 ustawy o emeryturach i rentach z FUS z którego wynika, że niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu, zaś częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

Zgodzić się także należy, że taka ocena stanu zdrowia wymaga wiadomości specjalnych i dlatego też za uzasadnione należy uznać dopuszczenie przez Sąd Okręgowy dowodu z opinii biegłych lekarzy. Wbrew zarzutom skarżącego, zdaniem Sądu Apelacyjnego opinia biegłych z zakresu neurologii i chirurgii ortopedii jest fachowa, wszechstronna, należyście uzasadniona. Oceny tej dokonali lekarze specjaliści z zakresu schorzeń rozpoznanych u skarżącego, po przeprowadzeniu badania przedmiotowo – podmiotowego i analizie doręczonej dokumentacji medycznej.

Skarżący w apelacji wprawdzie zarzucał biegłym że nie uwzględnili wszystkich dokumentów i wyników badań oraz pominęli jego wiek, wykształcenie i możliwości rozwoju zawodowego oraz możliwość ewentualnego podjęcia pracy w ostatnio wykonywanym zawodzie.

Jednakże poza tymi ogólnymi stwierdzeniami skarżący nie przywołał żadnych konkretnych zarzutów, a przed Sądem Okręgowym wyraźnie stwierdził, że poza omyłkami pisarskimi dotyczącymi dat: pobierania renty i rozpoznania kamicy nerkowej reszta danych się zgadza (k. 28).

Zdaniem Sądu Apelacyjnego opinia biegłych zasługuje na uwzględnienie, bowiem zawiera ocenę i uzasadnienie tej oceny zarówno w kontekście rozpoznanych schorzeń, jak i ich wpływu na możliwości wykonywania pracy przez skarżącego zgodnej z poziomem posiadanych przez niego kwalifikacji.

Należy przy tym podkreślić, że opinia ta jest zgodna z oceną dokonaną przez Lekarza Orzecznika i Komisję Lekarską ZUS.

Zdaniem Sądu Apelacyjnego ocena biegłych lekarzy specjalistów z

II stopniem specjalizacji - posiada przymiot obiektywizmu i fachowości, dlatego też uznać należy, iż wnioskodawca na datę wydania decyzji nie spełniał przesłanek z art. 57 i 12 ustawy o emeryturach i rentach z FUS.(po. wyrok SN z 14.01.1980r. III URN 52/79 OSNCP 1980 nr 8 p.172 i z 29.09.2000r. II UKN 759/99 OSNAPiUS 2002 Nr 90 p.246).

Subiektywne odczuwanie dolegliwości nie mogą uzasadniać przyznania świadczenia jak i dopuszczenia kolejnego dowodu z opinii biegłych.

Zgodzić się także należy z Sądem Okręgowym, iż w sytuacji pogorszenia stanu zdrowia wnioskodawca będzie mógł ponownie wystąpić do ZUS z wnioskiem o rentę (por. wyrok SN z 13.09.2005r. I UK 382/04).

Z tych też względów z mocy art. 385 kpc orzeczono jak w sentencji.

er